

Uredništvo in uprava: Maribor, Grajski trg 7 / Tel. uredništva in uprave 24-53
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 din, dostavljen na dom 12 din / Oglasi po ceniku / Oglase
se sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Göring in Ribbentrop prideta y Beograd

Težnje naše slovenske industrije se odražajo v **resoluciji**, ki poudarja predvsem sledeče momente: Banska uprava naj nudi pri vseh pomembnih vprašanjih, ki se nanašajo na industrijske interese industrijskim korporacijam **možnost sodelovanja**. Pri reševanju davčnih vprašanj naj bi se zaslilo mnenje industrijskih korporacij saj je dav-

Hodža pripravlja vlado narodne koncentracije od desnice do skrajne levice

PRAGA, 23. marca. V notranje-političnem življenju Čecoslovaške se pripravljajo velike spremembe. Kakor znano, si je vlada dr. Hodže v zadnjem času prizadevala, da bi povdarila notranjo konsolidacijo vlade z razširjenjem sedanje vladne koalicije. V to svrhu naj bi se še nadalje angažirali nemški aktivisti, vendar pa so najnovejši dogodki povzročili, da sta nemška obrtna stranka ter nemarksiistična nemška delavska skupina prešli v Henle-

Tudi škof v Linzu aretiran

LONDON, 23. marca. Po poročilu »Daily Telegrapha« iz Dunaja je bil aretiran tudi škof v Linzu dr. Giöllner. — Graškega škofa Pavlikovskega so zopet izpustili, vendar pa se nahaja še v domačem zaporu. Ravnatelj zoološkega vrta v Linzu dvorni svetnik Herz je izvršil

novο stranko sudetskih Nemcev. Sedaj pa so sledili tudi nemški agrarci, ki jih vodi dr. Spina, in ki so se tudi priključili Henleinu. Doznava se, da so se k temu odločili tudi vodilni nemški krščansko socialni krogi, ki jih zastopa v praški vladi dr. Mayr-Harting. V taboru čeških strank je zbudil ta razvoj močno reakcijo in so v teku pogajanja, da se formira vlada narodne koncentracije od desnice do skrajne levice.

Spina je izstopil iz vlade – Sudetska kmečka zveza se je priključila Henleinu

PRAGA, 23. marca. Kriza sudetskih nemških aktivističnih skupin je sedaj izbruhnila v polni meri. Minister Spina, ki je bil v vladi kot zastopnik poljedelske zveze od 1926, je odstopil. Poljedelska zveza se je vključila v Henleinovo stranko sudetskih Nemcev.

Italija umika svoje čete iz Libije

RIM, 23. marca. V zvezji s pogajanj, ki se vodijo z Veliko Britanijo, so se pričeli vračati v Italijo odredi italijanskih čet v Libiji. Zdi se, da je to prvi dokaz dobre volje napram Veliki Britaniji, ker je Italija obljubila, da bo zmanjšala število čet v Libiji. Doslej so prispeli iz Li-

čna obremenitev industrije dosegla že la-
ni mejo zmogljivosti. Tudi naj bankska
uprava ublaži predpis o skupnem davku
na poslovni promet in naj tudi pravilno
uredi vprašanje banovinske trošarine na
obutev. Tudi naj bankska uprava v intere-
su razvoja elektrifikacije ter pospešene

blije v Napoli parobrodi »Piemonte«, »Calabria« ter »Umbria«. Napovedan je tudi prihod drugih parobrodov, ki takisto prevažajo v Italijo kontingente čet iz Libije. Doslej je prispelo iz Libije 15 častnikov, 111 podčastnikov ter 3656 vojakov.

domaće industrijske delavnosti ukine trošarino na električno energijo ter naj pred izdajo važnih gospodarskih zakonov tudi gospodarskim korporacijam priliko, da zavzamejo k zakonskim načrtom svoje stališče.

Socialni obracnik

Težnje obmejnega narodnega delav-
stva. Letošnji občni zbor mariborske
podružnice Narodno strokovne zveze
nam je žarko osvetlil neumorna prizade-
vanja te zlasti za naš obmejni Maribor
pomembne in prepotrebne stanovske or-
ganizacije našega nacionalnega delav-
stva. Stremljenje upravnega odbora
NSZ je šlo za tem, da se mariborska po-
družnica sanira ter da se zanimanje za
organizacijo dvigne na dostojno višino.
Organizacijsko delo je bilo poživljeno s
številnimi izleti, božičnico ter obdarova-
njem revnih delavskih otrok in ustano-
vijo tiskovnega in predilniškega tečaja.
Letošnje volitve **obratnih zaupnikov** so
prinesle NSZ precejšnje ojačenje. Orga-
nizacija je imela v preteklem poslovnem
letu mnogo opravka s pritožbami v raz-
nih podjetjih kjer so naši delavci zapo-
stavljeni, tako da svojih obratnih zaup-
nikov niso mogli voliti. Zlasti je bil zani-
miv referat strokovnega referenta, iz
katerega je razvidno, da delavstvo še
vedno podcenjuje pomen in nujnost stro-
kovnih organizacij ter pomen obratnih
zaupnikov, ki imajo pravico posredova-
nja in ki zastopajo ne samo delavske,
temveč istočasno tudi državne koristi.
Skratka in nujna potreba je, da se čim-
preje prirede posebni tečaji za delavske
zaupnike. V tem tečaju naj se določijo
smernice, po katerih bodo odslej vršili
delavski zaupniki svoje funkcije v vseh
panogah ter v okviru težkega narodnega
programa. Najglasnejša pa postaja vse-
kakor zahteva našega delavstva po nje-
govih upravičenih socialnih pravicah. —
Strokovne organizacije, med temi v prvi
vrsti naša Narodno strokovna zveza, so
poklicane, da vodijo organizirano borbo
za zboljšanje delavskih pravic ter zbolj-
šanje socialne zakonodaje.

Bosanskim rudarjem zvišane mezde za 5%. Po večdnevni pogajanjih med delodajalci in delojemalci, katerim je prisostvoval tudi odposlanec ministrstva, so predstavniki rudarskih podjetij pristali na 12% zvišanje rudarskih mezd. Ker so rudarji bili deležni v jeseni 7% poviška, jim sedaj primaknejo še ostalih 5%. Delavski zastopniki s tem povišanjem niso zadovoljni in so v posebni deklaraciji izjavili, da sprejmejo to povišanje mezd samo pod gotovimi pogoji.

Spilski Okrožni urad v milijonskem deficitu. Koncem tekočega meseca bo uprava splitskega OUZD razpravljala o poslovanju urada v preteklem letu. V kolikor je doslej znano, je spilski Okrožni urad zaključil preteklo poslovno leto z 915.000 deficita, dočim je znašal deficit v letu 1936 še nad 1.600.000 din. Deficit toliko, kolikoli je, ni neizogibno posledico številnih stavk, ki jih je preživela Dalmacija v zadnjih dveh letih. Stanje se je v preteklem letu znatno zboljšalo in se zdi, da bo finančna stran v bodočem letu povsem sanirana.

Novi Pokojninski zavodi. Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je sporazumno z ministrskim svetom definitivno sklenilo, da se bodo ustanovili novi Pokojninski zavodi v Zagrebu, Beogradu in Sarajevu. Po drugih banovinskih mestih pa bodo ustanovljene le poslovavnice teh zavodov. Znano pa še ni, kakšno področje bo dodeljeno tem novim zavodom. Sigurno je, da ostane Dalmacija še nadalje v območju ljubljanskega Pokojninskega zavoda.

Dalmacija v novem stavkovnem valu. V dalmatinskih rudnikih banksita in železne rude so tamkašnji rudarji že deli časa v mezdnem gibanju. Rudarji zahtevajo 20% povišanje dosedanih mezd.

Palecki

Plebiscit

»Kmetijski list« piše v št. 11: Ne mislim tu na avstrijski plebiscit, ko se bodo Avstriji izjavili za ali proti priključitvi k Nemčiji. Ne, tega plebiscita nimam v mislih, temveč onega iz Stranic pri Konjicah. Stranice so namreč srečna občina. Pred kakimi desetimi leti je umrl velik dobrotnik in zapustil za popravilo zanamarijene šole 75.000 dinarjev. G. župnik in še nekateri drugi možje se pa sedaj zavzemajo, da bi se s tem denarjem ne popravila šola, temveč da naj se zgradi »Prosvetni dom«. Ker ni med merodajnimi gospodi enotnosti, je oblast odredila plebiscit. Nedavno se je izvršilo glasovanje, ki mu je prisostvoval tudi sreski načelnik. V stari šoli so se zbrali. Na eni strani davkoplačevalci, kmetje in obrtniki, na drugi pa g. župnik in gospod učitelji. Velikanska večina kmetov je glasovala proti g. župniku za popravilo šole. Za župnikov predlog je na začudenje vseh kmetov glasoval tudi g. učitelj. — Kmetje so plebiscit dobro prestali.

Kraljestvo tega sveta

»Nova doba« poroča v št. 11: »Z dvigom morale pa bo odstranjena tudi nevarnost za vero, ki danes peša, ker ne izpolnjujejo njenih naukov mnogi njeni oznanjevalci, ki so si izbrali za poklic službo Bogu, a to službo podreajo strankarski politiki.

Ta politika pa ima pri nas, kakor nekoč rimski bog Janus, dva obraza: doma v Sloveniji slovenskega, v Beogradu pa jugoslovenskega. Doma so ti politični doslednejši Slovenci in »fantje«, federalisti, punktaši, v Beogradu pa so Jugoslovenci in unitaristi. Doma pridigujejo nauk o slovenskem narodu ter psujejo vse nacionalno in jugoslovensko usmerjene ljudi z izdajalci slovenskega naroda, izkoreninjenici, nemškutarji itd., v Beogradu pa prepričujejo današnje vlastodržce o svoji privrženosti in zvestobi najčistejši jugoslovanski misli ter pomagajo izvajati upravni in gospodarski centralizem! Vse to delajo iz samega golega pohlepa po oblasti, ker njihovo kraljestvo ni — kakor je učil Kristus — od onega, ampak od tega sveta! Kraljestvo onega sveta velikodušno prepuščajo »revnim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo«, kraljestvo na zemlji pa so previdno rezervirali sebi.

Okrog borbe

Kršč. soc. »Delavska pravica« piše: »Slovenski delavec« v svoji zadnji številki vehementno oznanja: »Mi — edini sovražniki ljudske fronte... Na eni strani je katoliški slovenski narod in (seveda) naša ZZD, na drugi tabor nasprotnikov... Mi se zbiramo okrog slovenske-

Naša pesem

Mladinski zbor v Račah

Zadnjo nedeljo sem bil pri koncertu tega zbora. Polna šolska soba domačega občinstva je pričala o tem, kako priljubljeni so pevci pri prebivalstvu. Napredujejo pa tudi vidno in njih pevovodja Zorn je ona pedagoško-muzikalna osebnost, ki jamči za stalni podvig svojega zbora. Gotovo bomo v dogledni dobi že imeli priliko, videti, kako se bo izcimil iz te krepke podlage še moški oz. mešani zbor. To bo potem slika, kako je treba rešiti današnje pevsko-društvene prilike, ki so zašle v težko krizo. V ospredje bodo sedaj stopili naši vodje mladinskih zborov. Saj nima nobena prosvetna panoga razvojne bodočnosti, če ne korenini v kar najbolj širokih plasteh naroda. Pri nas raste sedaj število mladinskih zborov in na čelu teh stoje mladi idealisti in optimisti, ki se ne strašijo dela in truda. In to je višje, kakor si marsikdo misli.

V najkrajšem času bomo imeli priliko, slišati posamezne, pa tudi skupne zборе

v Konjicah, Framu, Guštanju, Marenbergu, Dravogradu, Šoštanju i. dr. Vidimo torej, da je delo zasnovano kar najbolj širokopotezno.

Spored, ki so ga absolvirali rački »Škrjančki« je obsegal skladbe raznih predstavnikov mladinske literature, osobito novejše. Adamič je bil zastopan v posebnem oddelku. Zraven Osterca pa se uveljavlja v zadnjem času osobito Pirnik, ki daje upravičeno upati, da bo postal na tem polju vodilna osebnost. Združuje v sebi vse potrebne predpogoje. Tudi vsi drugi, ki se zbirajo v krogu mladinsko-glasbenega gibanja, so prežeti istih misli in tako pričakujemo še lahko lepe sadove tega smotrnega dela.

In uprav rački mladinski zbor in njegovi uspešni nastopi v Mariboru so gotovo prav mnogo pripomogli k uresničitvi te lepe zamisli, katere izvedbo bo treba z vso pozornostjo zasledovati.

H. D.

Ptujske novice

Ptuj za Čehoslovaško. V petek 18. t. m. je bilo v gledališču krasno uspelo predavanje z zvočnimi filmi o »Čehoslovaški v vojni in miru«. Narodno zavedni Ptujčani so ob prihodu čehoslovaškega konzula iz Ljubljane g. Minovskega izobesili zastave. Prisrčne pozdravne besede je spregovoril predsednik Jugoslovensko-čehoslovaške lige dr. Visenjak, nakar je sledila navdušena in ognje vita beseda predsednika ljubljanske JČ lige dr. Stareta. Konzul Minovski je v globoko zajetih ter statistično podprtih izjavah opisal borbo čehoslovaškega naroda za svobodo in samostojnost. Podčrtal je vzvišene ideale svobode, demokracije in človečanstva, na katerih je zgrajena bratska čehoslovaška republika. Izvajanja vseh govornikov je številno občinstvo, ki je gledališko dvorano napolnilo do zadnjega ko-

ga in katoliškega imena in okrog borbe njegovih delovnih stanov za pravico malega človeka. (To je res dobro povedano, da se zbirajo okrog borbe; saj v pravi delavski borbi jih še nismo videli, op. ur.) Oni se zbirajo okrog komunističnih gesel po načrtu Moskve v ljudsko fronto... Iz trojke komunistov, nacionalistov in lažikrščanskih socialistov je prva udarila po nas umazano, sebi v sramoto Jugoslovanska strokovna zveza... Ltd. — Nismo navedli tega, da bi se zagovarjali — naša članstvo zna take zadeve že samo presoditi — pač pa zato, da ne pozabimo...

tička, sprejelo z velikim navdušenjem. Sledili so krasni filmi o Čehoslovaški in je lepo uspeli večer zaključilo prijetno prijateljsko razpoloženje na družabnem večeru, ki se je razvil po končanem predavanju.

Ptujski slovenski sportni klub »Drava« ima v soboto dne 26. t. m. svoj 6 redni občni zbor ob pol 20. uri v spodnji dvorani Narodnega doma.

Zvočni kino Ptuj. V sredo 23. III. in v četrtek 24. 3. obakrat ob 20. uri se bo predvajal film: »Poslednje potovanje Sv. Margarete«. — V soboto dne 26. III. ob 20. uri in v nedeljo 27. III. ob pol 19. in pol 21. uri se predvaja film »Fanny Elssler«. Kot dodatek obakrat kulturni film o naši državi in žurnal Alfa.

Bila je naravna smrt. Poročali smo, da je te dni nenadoma umrla 62 letna prevžitkarica Marija Polančeva od Sv. Urbana. Na podlagi ljudskih govoric, češ da je Polančeva postala žrtev zločina, je mariborsko državno tožilstvo odredilo obdukcijo trupla, ki pa je dognalo, da je pokojna umrla za tuberkulozo in da je zločin izključen.

Krvavo obračunavanje. V Dragoviču v Halozah je med 37 letno posestnico Marijo Zmavčevico in sosedom nastal prepir, ki se je končal s pretepom ter je sosed v pijanosti zagrabil nož in žensko zabol del v hrbet. Zmavčevica so s težkimi poškodbami odpremili v bolnišnico, sosed pa v zapore.

Pomagajmo graditi Pivkov Sokolski dom!

Humor in politika

Bruselj, v marcu 1938. Doznava se, da je Oto Habsburški sporočil svoji materi Citi o kateri je izvedel, da je plakala radi »anšlusa«, da štedi s solzami, ker bo še dovolj časa za jok in plač.

Gospodarske beležke

Na torkov živinski sejem v Mariboru dne 22. marca je bilo pripeljanih 8 konj, 11 bikov, 136 volov, 514 krav in 10 telet, skupno 679 komadov. Povprečne prodajne cene so bile: debeli voli 4.50—5.25, poldebili voli 4—4.50, plemenski voli 4.75—5.50, biki za klanje 3.50—4.25, krave debele 4—5, plemenske krave 4—5, krave za klobasarije 2—3.25, molzne krave 3.50—4.50, breje krave 3.75—4.25, mlada živina 4.30—5.25, teleta 5—7. Prodanih je bilo 293 komadov. Mesne cene: volovsko meso I. vrste 10—12, volovsko meso II. vrste 8—10, meso bikov, krav in telic 6—12, telečje meso I. vrste 10 do 14, telečje meso II. vrste 8—10, svinjsko meso sveže 10—14 din. Prihodnji živinski sejem bo 29. marca t. l.

Uvedeno je poravnalno postopanje o premoženju trgovca Conradi Riharda v Slov. Bistrici. Poravnalni sodnik dr. Muhič, poravnalni upravnik odvetnik dr. Pučnik. Narok za sklepanje poravnave pri sodišču v Slov. Bistrici dne 13. aprila ob 10. rok za oglasitev do 7. aprila.

Izvozniki konj se opozarjajo, da ne morejo izvažati konj v Italijo, dokler niso zaregistrirani pri Zavodu za pospeševanje zunanje trgovine. Podrobna pojasnila, kako se morejo zaregistrirati, dobe pri odseku za živino in živalske proizvode pri Zavodu.

Iz Dravske doline

Lojalnost. Pogostokrat slišimo izjave, da so Nemci, ki žive v naši Dravski dolini, povsod lojalni državljani. Znana je tendenca zlasti gospodarsko močnejših Nemcev, da bi se iz svojih dosedanjih središč čimbolj razširili. Svojo dosedanje posest skušajo razširiti z nakupom slovenskih posestev. Ker je znano, da je za te svrhe vedno dovelj denarja na razpolago, je tembolj zanimiva ugotovitev, da dolgujejo nekateri Nemci v Marenbergu in na Muti samo na davčnih zaostankih skupno din 810.000, torej nad 8 milijona dinarjev. Med temi dolžniki imamo posameznike s 30, 40 in celo s 60.000 dinarji davčnih zaostankov. Če primerjamo sedaj ta njihov položaj z položajem naših ljudi na Koroškem, kjer morajo kmetje in posestniki točno odraščati državi, kar je njenega, potem se je znašla trditve o lojalnosti v hudi preizkušnji.

Napoleonov sin — ujetnik v habsburških rokah

Tužno detinjstvo »Rimskega kralja« na habsburškem dvoru

Med zadnjimi Francozi, ki so jih pregnali iz Dunaja, je s težkim srcem odšel nekdanji Napoleonov tajnik Méneval. Preden je zapustil avstrijski dvor, je Méneval šel še k malemu princu, da bi se od njega poslovil. Čim je stopil v sobo, je opazil resno lice ljubljene malčka, ki tokrat ni pritekel pred svojega prijatelja z razprostrtimi rokami, veselega obraza in z radostnimi vzkliki, kakor se je to navadno dogajalo. Pri detetu je bila grofica Mitrovska, oseba, ki ji je Metternich zaupal. Znano je, da je Metternich svojo mržnjo do Napoleona prenesel tudi na njegovega sina...

»Kmalu bom videl tvojega očka,« reče Méneval. »Ali mu imaš kaj sporočiti?«

Malček ga nekaj časa gleda s preplašenim očesom, tiho, brez odgovora. Končno se molče umakne v kotiček pri oknu. Ko pa pozdravi Méneval grofico in hoče pripravljen za odhod reči malemu princu zbogom, začuti, da sta ga dve mali ročici pritegnili k sebi, v uho pa mu zašepče nežen, otroški, drhteč glasek:

»Monsieur Méneval!... Povedali mu boste, kajne, da ga imam vedno tako zelo rad!...«

Nesrečni mali princ je imel šele štiri leta, prešlo pa je že več kakor štirinajst mesecev, odkar je svojega očeta zadnjič

videl... Ko je Méneval stopil v predsobo, ni mogel zadržati solz.

Za gotovo je jokal tudi oče »Rimskega kralja« Napoleon, ko je iz Ménevalovih ust slišal, da njegovo dete še vedno ni pozabilo nani.

Ves čas, dokler se Méneval ni vrnil, je Napoleon upal, da se tudi njegov sin povrne k njemu. Kljub vojni in kljub vsemu drugemu je namreč računal s plemenitostjo avstrijskega cesarja Franca I. in s solzami Marije Luize. Da, toda šele zdaj je moral izvedeti to bridko vest, ki je napisal, da rajši vidi, če mu sina zadavijo, kakor da bi ga vzgojili kot avstrijskega princa!... Šele zdaj je zvedel za končno, strašno resnico, da mu njegovega sina ne bodo nikoli vrnil.

Po porazu pri Waterloo, po treh mesecih neprekinjenih borb in naporov, v katerih mu je blestela edina nada, edina svetla zvezda — njegov sinček — pride Napoleon v Pariz, kjer se na prigovarjanje svojega ministra za notranje zadeve, Fouchéja, odpove prestolu v korist svojemu sinu Napoleonu II. Zakonodajno telo kakor tudi visoko plemstvo sprejmeta to odpoved soglasno. Ubogi »mali cesar« ne ve o tem prav ničesar; edino,

kar opazi, je to, da so okoli njega postarili stražo in da vsi nadvse skrbno pazijo in čuvajo nad njim, da ga »bonapartisti« ne bi ugrabili... Med tem časom se isti Fouché dogovarja z Ludvikom XVIII. o njegovem povratku. Ludvik XVIII. se šele petnajst dni pozneje vrne v Pariz, kjer ga pričaka in sprejme Fouché kot vladni predsednik skupaj s Talleyrandom, nekdanjim Napoleonovim ministrom za zunanje zadeve.

»Gospa! Napoleon je na potu proti Sveti Heleni,« piše Metternich Mariji Luizi dne 13. avgusta 1815 iz Pariza. Beseda »cesar« je izpred njegovega imena izginila. Napoleon, čisto kratko. Istočasno biva Marija Luiza z Neippergom na letovanju v Badenu. Mogoče jo je, vest vendarle pekla, če sodimo po pismu, ki ga piše svojemu očetu cesarju Francu I.:

»Moja želja je, da z njim (Napoleonom) ravnamo blago in Vas, dragi oče, prosim, da v tem smislu izdate naredbe. To je edina moja prošnja zani, obenem pa je to zadnjičkrat, da se za njegovo usodo zanimam...«

Franc I. pošlje to pismo po običaju staremu Metternichu. Ta skomizgne z rameni. Ravnati blago s »Korzičanom?«

Metternich je bil vendar za to, da postavijo »samozvanca« pred vojaško sodišče, ki naj ga da ustreliti... Ker se mu ta želja ni izpolnila — Napoleona so namreč poslali na otok Sv. Helene, da bi tam radi neznosnega podnebja lepo polagoma umiral — naj ostane vse tako, kakor je, brez spremembe. Z otrokom je treba čim trje ravnati. Metternich namreč Napoleonu ne more pozabiti in oprostiti srečanja v palači Marcolini. Pa vendar — ali mu še ni dosti? Ali se še ni dovolj maščeval? Vzel mu je ženo, otroka, kakor Prometeja ga je postavil na pust otok. Vse to pa mu ne zadostuje, dokler Napoleon živi...

Na dolgo in na široko bi morali opisovati življenje malega princa, ko so ga kot dete predali njegovim vzgojiteljem. Izbral jih je zanj Metternich. Prvi je grof Maurice Dietrichstein, drugi Jean-Baptiste Foresti, oba izobražena moža, bivša častnika. Iz Napoleonovega sina naj bi naredila to, kar je dvor želel, namreč avstrijskega princa... Stvar pa ni bila tako lahka, čeprav je malček izpolnil šele pet let. Sam grof Dietrichstein navaja v svojem pismu Mariji Luizi dne 17. junija 1816 dobesedno, kako se mali »Rimski kralj« svojim učiteljem upira z besedami:

»Jaz nečem biti Nemec, jaz hočem, jaz hočem biti Francoz...«

(Sledí konec.)

Beg iz ruskega ujetništva

(Po svojih doživljajih napisal: J. Petré.)

— Oh, ko bi človek krija imel, že davno bi odletel, rešil bi se ujetništva in neprijatelja.

Ob prvem mraku sem se neopaženo priplazil do poliskega jarka, se potegnil v grmovje, slekel čevlje in hlače ter prebredel vodo. Pred menoj se je razprostirala velika planjava, ki je segala vse tja do prvih gora. Na desni sem imel še nekaj kirgiških naselbin, ki pa sem se jim zlahka izognil. Izbral sem najkrajšo in obenem najvarnejšo pot ter sem v polodruhi uri dosegel prvi hrib. Luna je sijala, ko sem se od tod začel dvigati med ostre skale. Okrog polnoči sem dosegel prvi večji vrhunc. Za njim so bili temni prepadi in radi varnosti sem legel pod skalo. Groza me je spreletavala ob misli, da sem tako sam sredi visokih skal in, ko sem se spomnil onega begunca, ki ga je zver razmrcvarila. A misel, da grem v svobodo, mi je pregnala strahove. Odslej me ne bodo več ustavljali in se zadržno obregavali:

— Kuda pošol? (Kam greš??)

Če sem premislil vse nevšečnosti taborišča, se nikoli več ne bi mogel vrniti tja.

Ob jutranji zori sem se dvignil. Najprej sem si ogledal položaj. Dolgo sem zrl tudi v smeri taborišča, a videl sem samo obrise zidovja, vse drugo je zakrivala jutranja megla. Na nasprotni strani gore se je razprostirala dolina, ki pa najbrž ni bila obljubljena. Po kompasu sem določil smer do druge gore ter se spustil navzdol. Radi prepadov je bila pot težavna in nevarna. Vendar sem srečno prišel v dolino, iz katere sem se kmalu začel zopet dvigati.

Proti večeru zagledam daleč na pobočju, kamor sem se bil namenil, veliko čredo ovac. Tedaj mi šine v glavo, da bi si od blizu ogledal pastirja. Previdno sem se bližal. Vedel sem namreč, da so taki pastirji radi zverin oboroženi in da imajo v pomoč tudi pse. Kmalu sem opazil pastirja, stoječega na skali, od koder je mogel pregledati vso čredo. Samo en greben me je še ločil od njega. Tedaj sem se oglašil v nadi, da me utegne opozoriti na morebitno nevarnost. Odgovoril se je ter gledal v smeri prihajajočega glasu. Ko sem se prepričal, da ni nevarnosti, sem stopil na plan, da me je mogel opaziti. Prišel me je klicati in me imenoval v kirgiškem jeziku prijatelja. Več ga nisem razumel. Ko sva se drug drugemu približala, sva se pozdravila, kakor se pozdravljajo mohamedanci. Prvi sem pozdravil jaz, on mi je nekoliko preplašeno odzdravil. Videl sem, da je v zadregi, saj ni mogel vedeti, kdo sem in česa iščem tod.

— Džerman.

Tako sem se mu predstavil, kajti to ime je bilo tod najbolj znano. Poskočil je od veselja. Ponovno me je imenoval prijatelja ter se izrazil, da Rusov ne mara. Pokazal mi je nato pot do kraja, kjer naj ga počakam. Sam pa je začel s psi spravljati čredo skupaj. Po poldruhi uri hoda sem prispel do pečine, ki je ob njej stala visoka in močna ograja, zraven nje pa črn šotor z dokaj slabo streho. Kmalu za črn šotor je prignal pastir čredo, ki je štela menoj je prignal pastir čredo, ki je štela par sto ovac. Ob njegovi popevki so ovčice voljno stopale v svoje zavetišče za ograjo. Čredo sta zaključila psa, stojajoča tesno skupaj.

Vse to me je močno zanimalo, a najbolj sem bil vesel prijaznega človeka. Pastir je vzel iz surove kože napravljeno posodo, da pomolze ovce. Kmalu se je vrnil s polno posodo mleka, vilo ga je okrog 6 litrov. Med tremi kamni je zakuril ogenj ter postavil nadenj bakren kotel z mlekom. Tudi na zvesta čuvaja je mislil. V skledo jima je nadrobil kruha, ki ga je polil s svežim mlekom. Večerja je bila hitro pripravljena. Tudi meni je ponudil kruha, pozneje še mleka. Nisem se branil, glad se je že pošteno oglašal.

Nato je začel pripravljati peko kruha. Nasul je v skledo moke, prlil mleka, osolil ter umešal. Da bi dodal kvasa, nisem opazil. Nad ogenj je položil železno ploščico in nanjo za prst debelo testa. Ko je bilo po eni strani pečeno, je obrnil še na drugo. V kratkem času je tako spekel celo vrsto kolačev. Pozneje sva še

Ja življenja in sveta

Tako se je končala svetovna vojna...

Narednik Pinkhaers in cesar Viljem

V mali nizozemski vasi Gronsveldu, ležeči v ozkem jugozapadnem delu nizozemske države, tesno ob belgijski in nemški meji, biva mož, ki je nekoč sodeloval pri dogodku svetovnozgodovinskega pomena. Gospod Pinkhaers je polje-delec, ima okoli štirideset let in mora pridno delati, da preživlja sebe in svojo družino. V prijazni hiši stanuje s svojo sedemdesetletno materjo in s teto, ki ni nič manj v letih. Pred dvajsetimi leti pa je bil Pinkhaers vojak pri nizozemski obmejni straži, ko je okoli in okoli nevarne Nizozemske divjala svetovna vojna. Službo je vršil na obmejni postaji Eysden nasproti Belgiji, ki je bila takrat v nemških rokah. Imel je nalog, da ne spusti na nizozemska tla nikogar brez potnega lista. Ker takratni nemški cesar Viljem in njegovi generali niso imeli potnih listov, jim je zabranil prehod čez nizozemsko mejo in je odprl verigo šele takrat, ko so zahtevali, da jih internirajo. Tega dogodka in svojih razgovorov s cesarjem se Pinkhaers še natančno spominja. V pogovoru z nekim časnikiarjem je polje-delec Pinkhaers pripovedoval, kaj je vojak Pinkhaers tistega zgodovinskega jutra doživel. Poslušajmo ga:

»Zjutraj ob šestih, v nedeljo dne 10. novembra 1918 me zbudi stražnik z besedami: »Gospod narednik, ob meji čaka šest avtov.« Nato nadaljuje razburjeno: »Nemci so verigo odprli.«

Čeprav niso bili avtomobili, ki so vozili iz Belgije na Nizozemsko, nič izrednega, se mi vendarle zazdi sumljivo, da se jih je pojavilo kar šest naenkrat. Stopim proti carinarnici. Tam pa ni bilo samo šest, ampak celih devet vozov, ki so čakali pred našo verigo. Par častnikov je izstopilo; prihajali so k meni in k našemu stražniku.

»Odprite verigo. Radi bi se odpeljali naprej,« mi reče eden teh častnikov.

»Tako! Prosim samo, da mi pokažete svoje potne liste.«

»Jih nimamo.«

»Gospodje, če je tako, vas ne morem pustiti naprej.«

Častnik me pogleda in reče:

»V Haag moramo k vojaškemu posvetovanju. Vojaki smo in radi tega ne potrebujemo potnih listov.«

»Tako, tako. Formalnosti morate pa vendar izpolniti...«

Eden izmed častnikov seže v žep, privleče na dan cel kup papirjev in mi jih pokaže. Bile so to karte o istovetnosti generalov, razne listine in vojaške izkaznice. Potnih listov pa med njimi ni bilo, zato verige ne odprem.

»Če nimate potnih listov, vas ne morem spustiti v našo državo,« jim rečem odločno.

Nastane odmor. Častniki šepetajo med seboj. Zdi se mi, da se posvetujejo. Potem se mi približa eden od njih — imel je precej visok čin — in mi reče: »Tukaj smo torej. Potnih listov nimamo, prav zares jih nimamo. Radi bi pa, da nas... ee... da nas internirate...«

»Tako? To je seveda nekaj drugega. Prosim samo, da počakate. Telefonirati moram našemu majorju...«

Kdo je častnik brez čina?

Postavim torej stražnika k verigi in mu ukažem, da ne sme pustiti nikogar naprej; potem zdirjam do najbližjega telefona in sporočim zadevo našemu poveljniku, majorju Van Dijlu. Poveljstvo je bilo v Maastrichtu in je major obljubil, da se bo takoj napotil v Eysden. Dvajset minut pozneje sem bil zopet v obmejni stražnici.

Ljudje, ki so se pripeljali v avtomobilu enkrat večerjalo mleko s svežim kruhom.

Rada bi načela pogovor, toda jaz nisem znal po njegovem, on pa ne po ruskem. Pomagala sva si s kretnjami in nekaterimi besedami. Zato sva se kmalu odpravila k počitku. Dal mi je nekaj čuni, da sem legel nanje in se z njimi pokril. Močno utrujen po dolgi hoji sem takoj zaspal.

(Dalje prih. sredo.)

lih, so medtem izstopili in so hodili po cesti sem pa tja, da bi se ogreli. Bilo je pa tudi zares pošteno mrzlo. Bilo je tam kakšen ducaat elegantnih, visokih častnikov, čezinčez pokritih z zlatimi trakovi, resicami in odlikovanji. Le eden med njimi ni bil tako eleganten, pa tudi odlikovanja ni imel nobenega. Na videz je bil celo prilično zanemarjen, čina mu pa sploh ni bilo mogoče spoznati. Kljub temu pa se je vsa ostala častniška družba sukala okoli njega, se postavljala pred njim v pozor in ga pozdravljala. To je zbudilo mojo pozornost in radovednost; moral sem si ga od bliže pogledati. Njegov obraz se mi je zdel znan.

Stopim okoli avtomobilov kakor da jih hočem pregledati. Bili so to veliki, rumeni vozovi, razkošni avtomobili, toda čezinčez pokriti z blatom. Ko pridem do zadnjega voza, stopim za njega in ostrgam z avtomobila malo trde blatne skorje. Pod njo se prikaže pruski orel in nemške barve, vse v blatu in nesnagi.

Aha, iz glavnega stana se je torej ta gospoda pripeljala, pomislim in vržem na

CESAR VILJEM

slabo oblečenega častnika še en pogled. Kdo je neki? Ali je mogoče kateri izmed maršalov in vojskovodij? Hindenburg, Ludendorff tudi ne. Kdo bi torej utegnil biti? Cesar menda vendar ne bo.

Takrat me neznani častnik opazi in se mi približa. »Strašno vreme imamo,« mi reče in me motri. »Kakšna uniforma pa je to?« me vpraša.

»Narednik,« gospod poročnik... ee... vaša ekscelenca,« mu odgovorim.

Ali je cesar ali ne? In če je, kaj neki hoče na Nizozemskem?

Cesar se brezplačno vozi s cestno železnico.

Vrnem se v carinarnico in pokličem carinika De Graeffa: »Cesar je tukaj. Glejte ga, tam na drugi strani stoji.«

De Graeff me pogleda debelo in nezaprano. Misli je menda, da sem ob pamet. »Ali se ti je zmešalo?« mi reče, ko mu pokažem častnika brez odlikovanj. Potem se pa naenkrat obrne, zdirja v carinarnico in se čez nekaj minut zopet vrne. V roki drži sliko iz nekega ilustriranega časnika. »Pokaži mi,« mu rečem. »Seveda je on... brki, kratka roka. Strašno sem radoveden, kako se bo to končalo.«

Ponovno se napotim okoli avtomobilov in zopet me omenjeni častnik ustavi. »Da, narednik,« me nagovori. »Nizozemsko poznam prav dobro. Ko sem bil še majhen deček, sem bival večkrat v Amerongenu in sem imel tam mnogo prijateljev. Dobro se še spominjam, da je bila takrat tam stara cestna železnica, blizu gradu, kjer sem stanoval, pa je bil izredno hud ovinek. Ta ovinek je bil za tamkajšnji tramvaj trd oreh. Mi dečki smo to dobro vedeli in smo ubogi cestni železnici na tem nesrečnem, košljivem mestu uslužno in navdušeno pomagali, da je lažje zvozila. Za to uslugo smo se smeli potem vsakokrat nekaj časa brezplačno peljati... Tudi Amsterdam poznam. Krasen muzej je tam. In Haag, tako lepo in prijazno mesto.«

Zdaj sem si bil na jasnem. Bil je res

cesar. Vesel sem bil, da mi ni bilo treba več ugibati. Ko sem se vrnil k De Graeffu, sem mu svojo ugotovitev sporočil.

Jutri bo konec te vojne...

Zadeva me je precej vznemirila, toda dolžnost je dolžnost. Stražil sem Nizozemsko, on pa je moral čakati pred zaprtjo verigo.

Stal sem nato precej daleč od njega, pa mi ni nič pomagalo. Zopet se mi približa in mi zakliče: »No, ali se veselite, da bo spet mir?«

»Da, Velič... ekscelenca...« mu odgovorim in salutiram. Kaj pa naj bi mu bil drugega rekel?

»Da,« nadaljuje nato. »Vojne bi bilo lahko že zdavnaj konec, toda usoda nas je udarila. Zdaj pa je vojna končana in jutri bo podpisano premirje.«

Nasmehnem se, on tudi.

Hvala Bogu, v tem trenutku se z avtomobilom pripelje major Van Dijl in njegov pribočnik, ki takoj odideta k zaporu verigi. Tudi Nemci se približajo.

Sledi predstavljanje, salutiranje, pokloni in — pregled listin. Stražnik in jaz ostaneva medtem pri carinarnici.

Naš major ni bil čisto nič presenečen. Naposled mi ukaže, naj spremim cesarja in častnike na bližnjo postajo Eysden. Mejo so nato do nadaljnjega za vsakršen promet zaprli.

Vodil sem torej cesarja in njegove spremljevalce ti dve milj do kolodvora. Cesar je hodil sredi svojih častnikov, tej skupini pa so sledili avtomobili, vsak z dvema šoferjema.

Par ur nato je dvorni vlak zapustil Eysden in odpeljal na Nizozemsko v Amerongen, kjer je grof Bentick sprejel ubežnega cesarja. Grof je pričakoval cesarja na postaji.

»No, kaj boste rekli k tej zadevi?« pozdravi cesar svojega gostitelja. Ko od njega ne dobi odgovora, nadaljuje: »Zdaj pa prosim, da mi napravite najprej pravega, močnega, poštenega angleškega čaja.«

In tak je bil konec svetovne vojne.

Zdravstva

Stenice zdravilo proti kačjemu strupu.

V Indokini je že precej stara navada, da mora tisti, ki ga kača piči, v kozarcu vode požreti nekaj posušenih stenice, kar baje zanesljivo pomaga premagati kačji strup. Če pa ni na razpolago posušenih stenice, so dobre tudi kar sveže, ki jih je seveda vedno dovolj na razpolago v tistih krajih. Navadna doza tega sicer zelo neokusnega zdravila znaša tri stenice. Tamošnji zdravnik doktor Luong je pred kratkim to zdravljenje s stenici označil za res učinkovito. Opazoval je, kako je to zdravilo vplivalo na bolnika, ki ga je pičila strupena kača. Bolnik je moral izpiti v kozarcu vode kar šest stenice. Preden pa je minil dan, so izginili vsi znaki zastrupljenja.

Solnčenje v letalu. Zdravljenje je že tako napredovalo, da so začeli ponekod uporabljati v ta namen tudi letala. Tu ne gre samo za to, da bi bil bolnik v letalu izpostavljen blagodejnemu učinku solnčnih žarkov tudi v času, ko je zemlja zasrta z oblaki, temveč tudi za to, da je v višjih zračnih plasteh izžarevanje solnca mnogo izdatnejše kakor pri zemlji, kjer je v zraku mnogo prahu in vodnih hlapov. Učenjaki so dognali, da je 10 minut trajajoča solnčna kopel v višini 2000 do 4000 m po svojem učinku enaka več ur trajajoči solnčni kopeli na zemlji.

Vukred

Tukajšnja občinska uprava, ki je v rokah JRZ, se je pritožila na državni svet radi prekomasij občine.

Iz železniške službe. Na tukajšnji postaji sta nameščena dva Bosanca-muslimana kot zvanjčnika.

Banski šolski nadzornik g. Jeglič se je na inšpekcijskem potovanju po dravski dolini ustavil tudi v Vuhredu in inspiciiral šolo.

Gledališče

„Nepravi nečak“ ali „Postrešek št. 13“

(Ob snočni premieri).

Ob snočni proslavi Parmove 80letnice v gledališču ter premieri njegovega »Nepravega nečaka«, oziroma »Postreška št. 13« se je zazdelo, kakor da je pred oder, na oder ter za oder stopila neka poživljajoča, uravnavajoča nova roka, ki je mariborskim ljubiteljem operete pripravila lep prijeten večer. Kakor je mariborska gledališka uprava s »Trubadurjem« vseskozi zadovoljila mariborsko gledališko občinstvo, tako so sinoči po neuspelem poizkusu z vsebinsko puhlo ter glasbeno mrtvo »Nočjo v Kairu« prišli na svoj račun tudi ljubitelji operete, ki so bili ob snočni zares smiselni, temeljito pripravljeni ter scenično okusno prirejeni vprizoritvi prijetno presenečeni. Parmova živahno romantična glasba je zajela občinstvo ter ga takoj navdušila za to prenovljeno ter primerno preoblikovano Parmovo opereto.

Pri dirigentskem pultu je sinoči prvokrat usmerjal usoglašenost solistov, zborov ter orkestra vojaški kapelnik kapetan Jiranek, ki je oskrbel tudi tri glasbene vložke, ki so poživljali tok operetnega dogajanja (»Korzo« v prvem dejanju, »O te žene« v drugem dejanju in kuplet nepravega nečaka v tretjem dejanju). — Kapelnik Jiranek se je izkazal temeljitega ter veččega interpreta Parmove glasbe ter dominantnega obvladovalca godbenikov, zborovcev ter solistov. Ob tej priliki naj opozorimo na posrečeno zamisel mariborske gledališke uprave, ki je s tem, da je glasbene priprave in vodstvo za »Nečaka« poverilo kapelniku Jiranu, znatno razbremenilo našega zaslužnega prepoznenega kapelnika L. Herzoga, ki nam pripravlja opero »Dabbor«.

Kot režiser in deloma tudi kot koreograf je gostoval naš znani operetni komik Josip Povhe. Spričo snočni predstave mu moramo priznati, da je bil v zunanji odrski priredbi in pri delnem preoblikovanju te Parmove operete mojstrsko spreten. Na vsak korak si začutil večjo roko starega gledališkega praktika. Tudi je bil Josip Povhe zelo oprezen, ko ni prevzel nikakšne vloge, kar mu je omogočilo, da je svoje ustvarjalne odrske sile osredotočil na režiserske in scenične naloge, ki jih pri stališču površnosti ni veliko, ki pa jih je pri temeljitosti, kakor jo je Povhe topot izkazal, lahko še vse preveč.

Tretja nova roka se je začutila tudi pri plesnih vložkih in v koreografskem delu vprizoritve, ki ga je topot posrečeno izvedel Edo Verdonik. Ob razživljenem in kompaktnem nastopu girlsov je bilo tudi čutiti nekaj poživljajočega ter prenavljajočega. Posebno učinkovit je bil nastop ob »Korzu« in ob prizoru možitve željnih deklic. Tudi pritegnitev E. Verdonika h koreografskemu vodstvu se nam zdi primerna, saj bo s tem znatno razbremenjen naš spretni koreograf A. Harastović, ki bo lahko s tem večjo uspešnostjo pripravljajl novo operetno predstavo.

Posamezne vloge so bile dobro zasedene. Zdi se, da je bilo pri vseh nekoliko stremljenja po umerjeno resnejšem, dostojnejšem prikazovanju ter odaljevanju od običajnega pajacadnega podajanja gotovih vlog. Spevi so zveneli usoglašeno in prijetno, tudi trospeva »Z menoj« v prvem dejanju (Igličeva, Gorinšek, Verdonik) ter »Moj možiček pojdi v klub« v drugem dejanju (Igličeva, Gorinšek, Verdonik). Vodilni ženski vlogi sta pripadli J. Igličevi ter E. Barbičevi. Jelka Igličeva kaže konstanten, napreden, zlasti v igri. Vsa razživljena in razgibana je bila ob »Korzu«. Pevsko stran je lepo povdarjala ob samospetu »Kjer teče«, kjer se je toplja zvonkost, njenega soprana prelivala enakomerno na vse strani. Njena Gorska je med njenimi najuspešnejšimi dosedanjimi operetnimi stvaritvami na našem odru. Ivica Elze Barbičeva je bila profinjeno podčrtana ter iskreno doživljena. Ob nežno liricnem samospetu »Prelestna je narava vsa« je bila deležna toplega priznalnega aplavza. — Erazem Plamenov Belizarja Sancina je bil, vseskozi prepričevalna odrska figura. Njegov samospet »Ivica čuješ li«

Mariborske in okoliške novice

Predstavniki nemške vojske pozdravlja v G. Radgoni zastopnike jugoslov. vojske

Včeraj ob 16. uri so prispeli na našo mejo v Gornji Radgoni prvokrat predstavniki nemške rajhsver, da se pozdravijo s predstavniki naše vojske. Sredi radgonskega mostu je bil postrojen vod graničarjev pod poveljstvom poročnika S. Stojakovića. K pozdravu so prispeli poveljnik 4. pograničnega pododseka, v Zagrebu polkovnik Miloš Ožegović, nadalje pogranični kapetan Nikola Dimitrijević iz Maribora ter drugi pogranični častniki. Kot zastopniki nemške vojske pa so prispeli k pozdravu polkovnik E. Gietel, poveljnik planinskega lovskega polka št. 99, nadalje polkovnik Maks Capeschino, poveljnik planinskega lovskega polka št. 9, podpolkovnik Rihard Schäfer od 5. diviz. poveljstva v Gradcu, kapetan von Ausches, poročnik dr. Eduard Kreutzer, kapetan Friedman Fridl. poroč.

Albert Barth, poročnik Henrik Burgis od planinskega lovskega polka št. 99, nadalje štabni zdravnik dr. Paul Schlumprecht, kapetan Friedrich Karl Teodor, podpolkovnik Ferdinand Zimmerl, major Alojz Gierlmaier, potem dr. Leopold Maxersbach, dr. Walter Sarg in baron dr. Gugenthal.

V imenu naše vojske je predstavniki nemške vojske prisrčno pozdravil polkovnik Miloš Ožegović iz Zagreba, dočim je pogranični poročnik Stojković podal nemškemu polkovniku Gietlu strumen raport. Polkovnik Gietl se je nato v jedrnatih besedah zahvalil za pozdrav povdarjajoč, da sta mu znana junaštvo in hrabrost jugoslovenske vojske, ki ju poznata že iz vojne dobe. Izrazil je željo, da bi ostali obe vojski tudi v nadalje v prijateljskih odnosih.

Nanosov oder

V soboto 12. marca so uprizorili člani dramskega odseka društva »Nanos« lepo uspelo Krajinčevu delo »Skedenj«. — Okrog skedenja je zbrana gruča mladih ljudi, ki si skušajo po svoje razlagati življenje ne meneč se za obstoječi družabni red, ki jih obdaja. Udajajo se sanjam in brezdellju. Zabavljajo oblasti in filozofirajo. Med njimi ima glavno besedo Senica, ki združuje v sebi svetle in temne stvari preprostega človeka in je prevzet od neke notranje humane rehabilitacije. Okrog njega se suče vse življenje teh revnih ljudi, ki ne vedo pravzaprav kaj bi počeli. Pijejo žganje, ki ga služi Marjanca v zabodi svoje mladosti. Se udajajo petju in samotarjenju sredi barja in s pikrimi načelnimi sodbami se posmehujejo lastni usodi. Le tu pa tam posije v temno življenje žarek luči in poezije, ki pa ne more spremeniti trpke realnosti, ki jih žene v pogubo in pred sodnika. Delu manjka široka osnova in etični podvig, zato se življenje drobi in razkroja in je prepuščeno samemu sebi.

Mladi igralec Babič, ki je igro tudi režiral, je s svojim izvirnim čutom vnesel v posamezne prizore in scenacijo nekaj svojega, ki je potek igre še poglobil in ojačil. Od igralcev sta se posebno odlikovala Senica, ki je bil v vodilni vlogi iskren in udomačen tip vaškega modrijana. Povsem naravna in doživeta je podala svojo vlogo Jerica, ki je bila radi svoje prikupnosti toplo sprejeta od občinstva. Tudi ostali so se skušali uživet v svoje vloge in podati čim izkrenejše svoje vloge.

Občinstvo, ki je igri sledilo, je igrance toplo nagradilo in se je ves čas lepo zabavalo. Med pavzami pa je zapel šest izbranih pesmi moški zbor društva »Nanos«. — L. B.

Kam... V smrt?

Na tuk. predstojništvu mestne policije se je zglasila Marija Krebsova, žena kovaškega mojstra na Kozjaku št. 4 ter prijavila, da se je dne 19. marca odpeljal z dvokolesom njenega moža kovaški pomočnik Jakob Fleisinger ter se do danes

ni vrnil v službo. Poizvedbe so dognale, da je bil Fleisinger na jožefovo v Studenci, kjer je obiskal razne gostilne. Močno vinjen se je okoli 9. ure zvečer z dvokolesom odpeljal proti Košakom, kjer pa je v bližini opkekarne padel in obležal nezavesten. Kolo so spravili k nekem posestniku, prav tako Fleisingerja. Pri posestniku je Fleisinger ostal do naslednjega jutra, potem pa je odšel, meneč, da so mu kolo ukradli. Šel je v bližnji gozd ter se na nekem drevu obesil, ker si ni upal k mojstru Krebsu brez kolesa. Fleisinger je visel že nekaj minut, ko so ga opazili viničarji, ki so delali v bližnjem vinogradu, v zadnjem trenutku rešili s pomočjo umetnega dihanja. Orožniki so ga peljali na orožniško postajo, kjer so ga zaslili ter ga nato odslovili. To je bilo v ponedeljek 21. t. m. Odtlej pa ni o Fleisingerju ne duha ne sluha in domnevajo, da je izvršil samomor.

Na policiji se je zglasila tudi Elza Teržanova, stanujoča v Magdalenski ulici 36, ki je dejala, da je njen 25 letni mož Ivan Teržan pred 14 dnevi odšel od doma ter se navodno odpeljal v Zagreb v svrhu operacije. Dejala je, da ni odtlej o njenem možu nobenega sledu. Izrazila je bojazen, da se mu ni kaj hudega pripetilo.

Anton Foerster. Pred nedavnim smo praznovali stoletnico rojstva enega največjih in najzaslužnejših slovenskih komponistov, Antona Foersterja. Pred skoro osemdesetimi leti je prišel Foerster v Slovenijo, ki je bila tedaj v glasbenem oziru šele v prvih razvojnih počkih. Manjkalo je sposobnih in izobraženih glasbenikov, manjkalo knjig, ni bilo skoro nobene literature, ne pevske in ne instrumentalne. Foerster je opravil nadčloveško delo: Vzgojil je celo generacijo izvrstnih organistov, napisal prvo slovensko harmonijo in druge strokovne knjige, vodil cerkveni zbor v Ljubljani, predvsem pa postavil slovenski kompoziciji prve, solidne temelje. Napisal je prvo slovensko opero, še danes popularnega »Gorenjskega slavčka«, zložil veliko število zborovskih skladb in samospetov, pisal tudi klavirske skladbe in

V ostalih vlogah so se primerno uveljavili še Zamčič-Kovičeva, M. Zakrajškova ter D. Savinova v smešno zabavnem triu zakrknjenih plemenitašin, nadalje Pavle Kovič in Crnobori kot kavalirja Spasič in Glupič, Edo Grom v vlogi dr. Pavla Ropotarja, Marija Veldinova kot Alice, Fr. Blaž in Lojze Štandeker kot dobro masikirana slugi, Razen tega pa še ostala služinčad, plesalke ter možitve želne deklice Mela, Karolina, Stela, Bela, Filipina in Ernestina, ki so se postavile ob znamen nastopu v drugem dejanju.

Mariborsko občinstvo ni štedilo s priznanjem in je popolnoma zasedlo gledališče. Kulturni Maribor se je tako oddolžil spominu blagopokojnega zaslužnega častnega kapelnika mariborskega gledališča. — V.

INSERTOM VEČERNIKA.

Ker je v petek 25. t. m. praznik, opozarjamo inserente »Večernika«, da sprejema uprava inserate za sobotno številko že v četrtek do 18.30 in v soboto do 9. ure. Obenem jih opozarjamo, da v petek 25. t. m. list ne izide.

Kino

Kino Union. Danes zadnjič veseloigra »Moj očka ima konjička dva«. Četrtek največje monumentalno delo »Ben Hur« kot zvočni film.

Naredna gledališče

Sreda, 23. marca: Zaprti:

Četrtek, 24. marca ob 20. uri: »Nečak«.

Red A.

Petek, 25. marca ob 15. uri: »Gašper in Hudamora. Znižane cene. Ob 20. uri: »Noč v Kairu«. Globoko znižane cene. Zadnjič.

Sobota, 26. marca ob 20. uri: »Firma«.

Red A.

med vokalno-instrumentalnimi deli eno najlepših svojih skladb, kantato »Turki na Slevici« s spremljevanjem orkestra. Foerster je bil mojster zborovskega sloga. Vse njegove pesmi odlikuje jasna koncepcija, bogata melodioznost in brezhibna tehnika, zato je razumljivo, da segajo vsi zbori vedno radi po njegovih skladbah in jih z veseljem pojo. To kantato odlikujejo vse vrline Foersterjevega sloga, pa tudi izrazita dramatična sila, odgovarjajoča slikovitj in kontrastov polni baladi Josipa Stritarja.

Zborovanje obmejnih učiteljev. Te dni je ob polnoštevlini udeležbi članstva zborovalo v krčevinski šolj sresko učit. društvo Maribor levi breg. Zborovanje je otvoril in vodil dolgoletni predsednik g. Mirko Vauda, ki je podal situacijsko sliko. Sprejeti so bili sledeči predlogi: Predlog za ugotovitev eksistenčnega mišnja poročenih in neporočenih učiteljev in učiteljic, nadalje predlog za poživitev zborovalnega dela ter načrt statistike za ugotovitev tujerodnih posestev v našem obmejnem pasu. Blagajniško poročilo je podal g. Roman Košutnik, za nadzorni odbor je poročal g. Hribernik Franc. V sreski odbor za propagando gozdarstva je društvo delegiralo preds. M. Vauda. V okviru zborovanja je poročal krčevinski šolj, upravitelj g. Lavrič o socialnem delu učiteljstva. Zanimivo je bilo predavanje šol. nadzornika Milka Jegliča o praktičnem računskem pouku, ki so mu prisostvovali tudi šolski nadzorniki Bobič, Alt in Cepuder.

Strelnska družina Tezno priredi dne 26. t. m. ob 19.30 uri na Teznu v osnovni šoli letni občni zbor. Vabijo se vsi člani in prijatelji strelske družine.

Za simfonično-vokalni koncert Glasbene Maticе, ki je v ponedeljek 4. aprila v vel. dvorani Uniona, so vstopnice v pred prodaji pri »Putniku«. — Na programu Brahms, Foerster in Wagner.

Cercle français. Redni občni zbor francoskega krožka v Mariboru, bo v torek 29. marca ob 19. v društveni čitalnici, Gregorčičeva ul. 4. Ako se ob določeni uri ne zbere zadostno število članov, bo pol ure pozneje zborovanje, ki bo sklepčno ne glede na število navzočih.

Sokol Maribor matica. Pešizlet k Sv. Križu bo v nedeljo 27. marca t. l. Zbirališče na letnem telovadišču ob 10. uri.

Opozarjamo na današnji dijaški koncert klasične gimnazije v veliki kazinski dvorani ob 20. uri z zelo peštrim sporedom. Na sporedu so orkestralne, zborovne in solistične točke. Dirigira Cvetko Ciril.

Sokol I. vabi sokolstvo in prijatelje sokolstva na sokolsko prireditev, ki bo 2. aprila v vojašnici Kralja Petra. Dolžnost naša je, da se te akademije, ki je posvečena obletnici pokojnega staroste dr. Ljudevita Pivka, polnoštevlino udeleže!

Obvestilo. Na oblastno opozoritev se notica z dne 21. t. m. prekliče ter se sporoča, da morajo ostali trgovine na praznik Marijinega oznanjenja t. j. v petek dne 25. marca v mestu Mariboru zaprte ves dan. Združenje trgovcev za mesto Maribor.

Mladenčiči. Razpisan je natečaj za sprejem gojencev v I. pehotno podoficirsko šolo kralja Aleksandra v Beogradu. —

Kandidati ne smejo biti mlajši od 18 in ne starejši od 2. let. Prošnje je vlagati pri pristojnih vojnih okrožjih do 20. IV. t. l. Vsi ostali pogoji so razvidni pri mestnem vojaškem uradu v sobi št. 4.

Snočni premieri v gledališču je prisostvoval tudi pisatelj in kritik F. Govekar iz Ljubljane. Ob priliki Parmove proslave je bila v gledališkem vestibulu Parmova slika sredi zelenja in narodnih trobojnic.

Iz prometne službe. Za kontrolorja 7. skupine je premeščen k tuk. žel. delavnicam g. Ciril Obreza, doslej v Subotici.

Na praznik v petek 25. t. m. ponovi Nanosov emigrantski oder odlično uspešno komedijo »Skedenj« v Studencih. — Začetek točno ob 20. (8.) uri v dvorani Grmekove gostilne. Med odmori poje društveni pevski zbor. Vstopnina: Din 3.—, 6.—.

Nočno lekarniško službo imata ta teden Minařikova in Remsova lekarna.

Ljudska univerza. Danes v sredo ob 20. uri predava o našem mednarodnem položaju g. urednik dr. Branko Vrčon iz Ljubljane.

Mestno kopališče na praznik 25. t. m. odprto od 8.—11. ure.

Izredna priložnost za potovanje v Ljubljano v nedeljo, dne 27. marca za le Din 45.—. Odhod izpred Putnika, Trg svobode ob 7.00 uri, prihod v Ljubljano ob cca. 10.00 uri. Prijavite se takoj pri Putniku Maribor.

Vremensko poročilo Putnika. Senjorjev dom in Koča pod Kopo: temperatura ob 7. uri + 6° C, jasno, sončno, mirno. 80 cm srenja, Smuka od 1000 m dalje!

Zavarovalnico je ofrnil. K zastopniku neke zavarovalnice v Mariboru je prišel moški, ki je dejal, da je proti primerni nagradi pripravljen akvirirati za omenjeno zavarovalnico. V pisarni zavarovalnice so mu dali 56 pristopnih prijav ter je moški dejal, da bo zavaroval vse splavarje, organizirane v društvu splavarjev. Dali so mu 700 dinarjev predjuma. Moški je odšel, toda nazaj ga ni bilo več.

Policijska naredba za časa vpoklica rekrutov. Na osnovi čl. 66 in 67 zakona o notr. upravi se izdaja sledeča naredba: V času, ko traja vpoklic, je imetnikom gostilniških in kavarniških obratov prepovedano vsako točenje in prodajanje alkoholnih pijač rekrutom in njihovim spremljevalcem. Vsakomur je prepovedano v tem času pod kakršnimkoli imenom prodajati rekrutom in njihovim spremljevalcem alkoholne pijače, jih za nje kupovati in nositi. Rekrutom in spremljevalcem ni dovoljeno nositi s seboj alkoholnih pijač. Prestopki te naredbe se bodo kaznovali po čl. 69 zakona o notranji upravi z globo 10—500 dinarjev, oziroma ob neplačilu globe v odrejenem roku z zaporom od 1—10 dni ter odvzemom alkoholnih pijač, ki bi jih nosili s seboj rekruti ali njih spremljevalci. Naredba stopi v veljavo dne 5. aprila 1938 in velja za čas od 5. do 7. aprila 1938 incl.

Mrzla kopel... Danes ponoči okoli 2. ure zjutraj je službujoči stražnik opazil, da beži neka mlajša ženska po Kopaljski ulici proti Dravi. Ko je prišel do Drave, je opazil, da se je ženska vrgla dravsko valovje. Dejala je stražniku, da bo izvršila samomor, in sicer radi tega, ker jo stražniki preganjajo. Po stražnikovem odhodu pa si je premislila, ter se vrnila na kopno. Gre za neko znano nočno ptičko.

Okraden mesar. Mesarju Vinku Piršu so danes ponoči iz hleva v Tkalski ulici 9 doslej še neznan storilec ukradli novo konjsko opremo, vredno 1500 dinarjev. Policija vrši poizvedbe.

Študentske novice

V Ljudski univerzi v Studencih predava v četrtek 24. marca ob 19. uri dr. Travner o suženjstvu. Skioptične slike. Vstopnina ni.

Pametna rešitev.

Zena: Lovro, že spet greš v gostilno! Mar ne bi rajši malo mislil na bodočnost?

Mož: Na to lahko mislim tudi v gostilni.

Nagrada.

Mati: To pa je res lepo. Mihec, da si bil ves čas tako priden, Kaj želiš za nagrado?

Mihec: Da bi smel zdajle nabiti sedovega Tončka...

Razne vesti

Knez namestnih Pavle je sprejel pokroviteljstvo nad prvim jugoslovenskim kongresom za ceste, ki bo 4. in 5. junija v Ljubljani.

Umrl je ban vrbaske banovine dr. Todor Lazarevič.

V senatu se je včeraj nadaljevala proračunska debata, ki bo zaključena danes dopoldne. Veliko pozornosti je zbudil s svojim govorom senator Ivan Pucelj. Med njegovim govorom so nastala prerekanja med opozicijo in vladno večino. Senator dr. Josip Nemec je prikazal demokracizem dr. Mačkovega tabora v teoriji in praksi ter je zagovarjal uvedbo kar najširših banovinskih samouprav. — Senator dr. Vaso Glušarč (JNS) je kritiziral vladno politiko ter je razpravljal tudi o Sokolstvu ter drugih nacionalnih organizacijah. Tudi med njegovim govorom je nastalo prerekanje med opozicijo in vladno večino.

Društvo »Masaryk« ustanovljajo v Beogradu in bo ustanovni občni zbor te dni. Namen tega društva je, da se v javnem in zasebnem življenju našega naroda krepí duh resnice, pravičnosti, vzajemnosti, strpljivosti in prosvetiteljstva.

Srebrni umetniški jubilej proslavlja dne 24. t. m. znameniti ljubljanski režiser prof. Šest. V proslavitev tega jubileja bo slavnost vprizoritev Verdijevega »Rigoletta« v ljubljanski operi.

Janette Mac Donald v najlepšem filmu

Italijanski general Bergonzoli, poveljnik španskih nacionalističnih čet na aragonski fronti, je bil hudo ranjen in so mu morali amputirati obe nogi.

4 rudarje je zasulo v premogovniku Uridadu v Zajezdi, ki je last rudniške in topilniške družbe v Zagrebu.

Dr. Schaht je prispel včeraj v Gradec, potem ko je imel predtem v Linzu ter na Dunaju posvetovanja z najvažnejšimi nemško avstrijskimi bančnimi zavodi.

Maršal Göring prispe v Gradec v drugi polovici tega tedna. Pred tem poseti Dunaj, zatem pa Celovec.

Doliussova vdova je, kakor pravijo naknadna poročila, potovala z Dunaja v Bratislavo, nato v Budimpešto ter preko Zagreba, Trsta in Milana v Švico. Snoči je prispela s svojimi otroci v Brunnen ob lucernskem jezeru.

Jugoslovenska vlada je ukinila poslaništvo na Dunaju ter je na mestu poslaništva uvedla generalni konzulat.

Dunajske aretacije. V zvezi s poročili, češ da je bilo doslej na Dunaju aretiranih 10.000 ljudi, sporočajo na merodajnem mestu, da so aretirali doslej na Dunaju samo 72 oseb. Aretirani so med drugim polkovnik Adam, bivši ravnatelj javne varnosti na Solnograškem Bečini, bivši finančni minister Dracksler, propagandni šef domovinske fronte Becker, knez Maks Hohenberg, bivši dunajski župan dr. Schmitz, legitimistični vodja Wiesner, bivši cesarjev tajnik K. Berckman, baron Rothschild in še nekatere druge osebnosti.

Društvo pismoš pri pog. drž. poštah dravske banovine. V nedeljo dne 13. III. se je vršil v Celju ustanovni občni zbor »Društva pismoš pri pog. drž. poštah za Dravsko banovino«, ki ga je na podlagi pravil sklical pripravljalni odbor z g. Resnikom Joškom na čelu. Občni zbor je potekel v popolni soglasnosti in je bila izvoljena sledeča uprava: Predsednik: Resnik Joško, pismoša, Štore, podpredsednik Drobne Franc, pismoša, Slivnica pri Celju, tajnik Šalamon Joško, pismoša, Teharje, blagajnik Drobna Ciril, pismoša, Ponikva ob juž. žel. Odborniki: Dotzauer Franc, pismoša, Slivnica pri Mariboru, Dežnikar Ivan, pismoša, Sv. Pavel pri Preboldu, Šerbec Josip, pismoša, Videm pri Krškem, Fingušt Avgust, pismoša, Rače, Lavrič Franc, pismoša, Novavas pri Rakeku, Piškur Martin, pismoša, Novavas pri Rakeku, Nadzorstveni odbor: Žirovnik Franc, pismoša, Fram, Jamšek Jakob, pismoša, Moravče, Motore Jožef, pismoša, Videm pri Krškem. S tem se je uresničila davna želja teh najboljših poštinih uslužbencev, ki dan za dnem, ob vsakem vremenu vrše zaupno in odgovorno službo za bed-

nih 150 do 500 din mesečne plače. Novo ustanovljeno društvo si je nadelo naloge, da prepriča merodajne o potrebi zboljšanja položaja in prvenstva pri namestitvah na državnih poštah. O sprejeti resoluciji, ki bo dostavljena vsem v pošte prihajajočim činiteljem, bodo obveščeni vsi pismoš pog. drž. pošt dravske banovine. Uspehi društva pa je odvisen od složne zavednosti članov. Mnogo jih še ni prijavilo svojega pristopa. Pričakujemo, da bodo to storili sedaj, ko je društvo ustanovljeno.

Naš največji igralski potepuh

Ves svet preganja igralca — totus mundus agit histrionem...

So igralci, ki prebijajo vso svojo odrsko karijero do vpokojitve z majhnimi presledki v istem mestu, kjer so prejeli prve lovorjeve vence umetniških zmag. Pač pa so redkejši tisti odrski ljudje, zlasti pevci, ki romajo s kontinenta na kontinent — kakor oni Wagnerjev pomorščak Holandec. Nikjer nimajo miru, ker ga nočejo imeti. Med temi je pri nas znan sovrstnik našega liričnega tenorja Jožice Rijavca, junaški tenor in stalni gost številnih svetovnih in tudi vseh naših opernih gledališč Pavle Marion Vlahovič.

Zahajala sva skupaj v zagrebško klasično gimnazijo. Jaz sem bil gojenec plemiškega konvikta, Pavlek pa je stanoval

„BELI JORGOVAN“
Četrtek GRAJSKI KINO

pri sodnem predsedniku Ljudevitu pl. Raiznerju, grajščaku grdugrajskem. Prehranjeval se je dajajoč inštrukcije součencem, predvsem nečaku g. predsednika Raiznerja, Lujčku de Raizner, katerega mati je tedaj, dokaj let pred svetovno vojno, bila znana Josipina Kodulin, rajna operetna bufiosopranistka in subretka, sovrstnica brhke Irme Polakove. Toda Pavlek jo je kot četrtošolec popihal iz Zagreba na Ogrsko, kjer se je v Budimu učil orgljištva in petja. Jaz sem nadaljeval studije in sem se po maturi včlanil v igralsko šolo rajnega Naceta Borštnika. Nastopal sem hkrati — pod Nacetovim nadzorstvom — kot dramski volonter na zagrebškem odru in obenem študiral klasično filologijo, lingvistiko, zgodovino in pravne študije. Medtem pa je Pavlek, ta nepoboljšljivi igralski potepuh, odpotoval z Ogrskega na Dunaj in v Prago, odtod pa v Nemčijo, Švico, Italijo, Rusijo, Francijo, Anglijo in končno čez veliko lužo v Severno Ameriko. Vsako tretje poletje je prihajal, vsaj na tri tedne oddiha, v domovino, kjer smo bili vsi zelo radovedni za njegove svetovnoznane uspehe.

Ko je l. 1914. izbruhnil svetovni požar, sem se moral žal odpovedati zlahtnemu, čeprav pogostoma trnjevemu igralskemu poklicu, in sem postal vojak, pozneje pa vojaški avditor. Vendar sem po končani vojni ostal neprekinjeno zvest občudovalec gledališke umetnosti in igralskega življenja in sicer kot reden poročevalec ter prevajalec in literat. Pač pa je Pavlek vztrajal v dolžnosti pionirja opernega petja in je nízal velikanske uspehe. Vsako vlogo je pel v izvirniku in poleg tega še mnogo oratorijev, cerkveno-latiške maše in podobno. Na koncertnem podiju je dosegel tudi veliko lovorik. Pel je v Rimu, Napolju, Milanu, Bariju, Berlinu, Hamburgu, Monakovem, Dunaju, Nici, Cannesu, Chicagu, Bostonu, Washingtonu in Filadelfiji. Razen tega poje na vseh prvih opernih scenah Jugoslavije. Zdej briljira v Zagrebu kot vitez Berivoj v Šafranekovi »Medvedgrajski kraljici«, kot Radames v »Aidi«, kot Manrico v »Il Trovatore«, kot Parsifal itd. Med sovrstnike in sovrstnice šteje Kiepuro, Schipio, Manouxa, Pacettijevo, Supervio, Olszewsko, Pampaninjevo in dr.

V svoj bogati repertoarni zaklad šteje tudi Rikarda »(Ples v maskah)«, Mantovskega vojvodo »(Rigoletto)«, Turidua »(Cavalleria)«, Bajazza, Pinkertona, Rodolfa, Cheniera, Cavaradossija, Calafa »(Turandot)«, Jacka Ramereza »(Deklica zlatega zahoda)«, Dom Josea, Fausta, Jeni ka »(Prodana nevesta)«, Laco »(Jenufa)«, lovca Erika »(Holandec)«, Lohengrina, Siegmunda »(Walkira)«, Stolzinga »(Mojstri pevci)«, Tamina »(Čarobna piščal)«, Baccha »(Ariadna v Naxosu)«, pevca

(»Kavalir z rožo«), Alfreda »(Netopir)« in dr. Dr. Rikard Strauss, genialni tvorec Salome, Kavalirja, Ariadne in številnih modernih del, je napisal za Vlahoviča v nemškem »Časopisu za glasbo« med ostalim tudi naslednje besede: »Marion-Vlahovič je izredno muzikalen pevski mojster, ima nenavadno lep in voluminozen herojski tenor, je prvovrsten belkantist in rojen igralec.

Priporočam mariborski operni upravi, naj povabi Vlahoviča za en večer v Maribor. Bo to dogodek za obiskovalce naše opere, ki je 22. februarja 1938 doživela vstajenje s smotno predstavo »Trubadurja«.

Dr. Tomislav Teklić.

O tem in onem

Kako spoznavajo južno-ameriška divja plemena

Divja indijanska plemena južne Amerike so sila nezaupljiva. Pred belci bežijo kakor pred vragom. Kako si brazilska vlada pomaga, da spozna število in značaj svojih državljanov? V pragozdovih obešijo na visoka drevesa razne svetle predmete, kakoršne ljubijo divji Indijanci. Leti se sčasom privadijo, da obirajo visoka drevesa. Po več uspehih poizkusih nagovarja že domačen indijanec svoje divje rojake, naj se nikakor ne boje belega plemena, jim obljublja pomoč in nova darila. V razmerno kratkem času se divjaki prikažejo v bližini in začne se prvi pogovor s »civiliziranci«. Z divjaki torej postopajo kakor z otroci.

Najhitrejša bitje na svetu

Je po dognanju ameriških znanstvenikov hrošč-rogač, soroden našim črnim »kleščarjem«. Neki znanstvenik je izmeril njegovo hitrost: 360 metrov na sekundo. Hrošč leti tako, da ga ni videti, slišiš samo njegovo brčanje. V eni uri preleti žuželka celih 1296 km, kar je doslej najvišji hitrostni rekord med živimi bitji. Po takem je narava torej še enkrat ukanila človeka in njegovo moderno tehniko.

Poljske žene v vojski

Poljske žene v vojski. Pred nedavnim je poljski parlament sprejel zakon o razširitvi obvezne vojaške službe na vse državljane ob času vojne. Zakon predvideva tudi pomožno vojno službo za žene. Poročevalec je izjavil, da je ta zakonski načrt predložen na zahtevo samih žena. Vendar bodo žene pristopale v vojno službo prostovoljno. Starostna doba za žene, ki pridejo v poštev za vojaško službo, je določena od 19 do 45 let. Vlada ima pravico, da žene, ki so obiskovale višje vojaške tečaje, pokliče na vojaške vaje tudi v mirnem času.

Polagoma bo treba besedilo stare pesmi spremeniti takole: Punce, punce, le korajžo za to rajžo žalostno! — Če pa je to res znamenje kulture in ugodno izpričevalo evropski civilizaciji, to je drugo vprašanje, na katero bo odgovoril edino pravični sodnik — čas.

Po 12 letih spet prvič dež

Po opazovanju vremenoslovcev imajo najmanj padavin v Bečuansku v Južni Afriki, kjer dežuje po pripovedovanju domačinov samo enkrat v 12 letih. Nedavno je bil neki misijonar priča za ves kraj pomembnega dogodka, da je po 12 letih prvič spet deževalo. Domačini so priredili velike svečanosti in njihovega veselja nad dežjem ni bilo konca. Vsi domačini se zanimajo samo za dež in vse njihovo življenje se suče okrog tega vprašanja.

Večerna zabava.

Trgovca je zamudil v majhnem mestu vlak in bi moral tam prenočiti. Brez smotra je taval po cestah in je slednjič vprašal nekega meščana: »Kdaj se pa začne gledališče?«

»Gledališče? Saj ga nimamo!«

»Kje pa je kak kino?«

»Ga tudi nimamo!«

»Kaj se človek pri vas ne more nikjer zvečer zabavati?«

»O, pač. Pojdite na postajo in glejte kako premikajo tovarne vagone!«

So olskemu Mariboru Sokolski dom!

Sportna gibanje

Kdo ugame najboljše rezultate?

V nedeljo 27. marca bo odigrano drugo kolo tekem za prvenstvo LNP, in je razpored naslednji: V Mariboru ISSK Maribor:SK Kranj, v Čakovcu SK Železničar:Čakovački SK:SK Železničar in v Celju SK Celje:SK Hermes.

Tudi tokrat bo naše uredništvo obdalovala one, ki bodo pogodili najboljše rezultate. Potrebno je, da izpolnite samo kupon št. 2 ter ga pošljete do najkasneje v nedeljo 27. marca ob 12. uri uredništvu »Večernika« Grajski trg 7. Kuponi se

Kupon št. 2

V Mariboru ISSK Maribor : SK Kranj
V Čakovcu SK Železničar : Čakovački SK
V Celju SK Celje : SK Hermes
Ime:
Poklic:
Stanovanje:

Liga, V nedeljo so na sporedu naslednje ligaške tekme: V Ljubljani SK Ljubljana:Jedinstvo, v Zagrebu Hašk:BSK in Gradjanski: Hajduk, v Beogradu Bask: Slavija in Jugoslavija: Concordia.

Slavko Podkubovšek, naš odlični smučar in član ISSK Maribora, bo kot edini

lahko pošljejo po pošti ali pa se vržejo v zalepljeni kuverti v nabiralnik našega lista v veži hiše Grajski trg 7. Vse kuverte, ki vsebujejo kupone, morajo biti opremljene z naslovom »Prvenstveno tekmovanje«.

Za drugo kolo prvenstvenega tekmovanja LNP, ki bo v nedeljo 27. t. m., bomo razdelili tri darila, in sicer Prvo darilo: Najboljše moško srajco, darilo tvrdke Avgust Hedžet, modna trgovina, Maribor, Aleksandrova cesta 9.

Drugo darilo: Garnitura kolonske vode, darilo lekarne mag. pharm. Ciril Maver, Gosposka ulica 12.

Tretje darilo: tromesečni abonma »Večernika«.

tekmovalac Mariborskega zimskosportnega podsaveza sodeloval pri velikih mednarodnih tekmah v smuku in slalomu na Krnu v Beneški Juliji. JZSS bo odposlal na Krn ekipo 6 tekmovalcev, med temi je tudi naš Podkubovšek.

Razno

MAMICE!

Najmodernejši otroški voziček po zelo ugodnih cenah pri Justinu Gustinčiču, Tattenbachova 14. 1468

STRIŽENJE DIN 3.—britje 2.—Najcenejše v Mlinški ul. 8. 1177

ČE HOČETE DOBRO VINO PITI morate v gostilno »Prešernova klet« priti. Trafenik v Gosposki ulici. 1304

PATENT LESTVA 50% od normalne cene cenejša dokler traja zaloga pri Justinu Gustinčiču, Tattenbachova 14. 1467

POKROMANJE PONIKLANJE vsake vrste dobro in poceni izvršuje »Ruda«, Maribor, Trstenjakova 5. 1470

DIN 2500.—RABITE da si ustvarite eksistenco, delo doma. Dopise pod »Stalno« na upravo »Večernika«. Priložite znamke. 1510

Posesti

STAVBENE PARCELE v centru, prvovrstni prostor ugodno na prodaj. Valjak, kino »Union«, Maribor. 1317

Sobo odda

OPREMLJENO SOBO veliko ali malo, v mirnem delu mesta, oddam. Naslov v upravi. 1628

Lepo, sončno SOBO opremljeno oddam boljšemu gospodu ali gospodični, Aleksandrova cesta 6-IV. vrata 5. 1637

SOBO s štedilnikom, prazno ali opremljeno oddam, Praprotnikova 16. 1649

SOBO prazno, dobi hišnica brez otrok. Mlinska 8 frizer. 1642

Lokal

LOKAL trgovski ali kaj sličnega, na prometni točki za preureditev v dalmatinsko klet iščem. Ponudbe na upravo lista pod »Dalmatinska klet«. 1648

Putra
ČOKOLADA
S PRIRODNIM
MASLOM
Union
ZAGREB

Stanovanje

SOBO IN KUHINJO oddam. Studenci, Pušnikova ul. 5. 1543

SOBO IN KUHINJO Nasipna ul. 58. Pobrežje. Službo dob. 1387

CEVLJARSKEGA POMOČNIKA za boljša dela sprejme Orošelj. Pekre pri Mariboru. Službo išče

TRGOVSKA POMOČNICA mlada, željna višje izobrazbe v trgovini meš. blaga, želim mesta v boljši trgovini, proti vsakemu plačilu. Ponudbe na upravo pod »Vestna in agilna«. 1641

POŠTENO DEKLE išče službo kot pomoč gospo dinji. Naslov v upravi lista. 1645

Naicenejše kupite

svilo, nogavice vseh vrst in perilo v novo otvorjeni trgovini

F. Kramaršič, Maribor, Gosposka 13
Manufaktura, moda, perilo, šiviljski in krojaški pribor

Umetna vnočila
vseh vrst za vrt in polja vedno na zalogi pri tvrdki
Andrašič, Maribor
1387

KOLESA "Wanderer"
v vseh cenah in izdelavah, otroški vozički na krogličnih tečajih v najmodernejši opremi.
F. Lepoša
Maribor, Aleksandrova 39
Najnižje cene!
Ugodno odplačevanje na obroke. 1437

Radio

Radio - Ljubljana

Sreda, 23. marca, 12: Baletna godba (plošče). — 12:45: Poročila. — 13: Napovedi. — 13:20: Iz Leharjevih operet (plošče). — 14: Napovedi. — 18: Mladinska ura: Opazuj in poskušaj (g. prof. Miroslav Adlešič). — 18:20: Iz daljnih dežel (plošče). — 18:40: Kaj je s poboljševalnico in prislino delavnico (g. Vojko Jagodič). 19: Napovedi, poročila. — 19:30: Nac. ura: Juraj Carovič začetnik hrvatske pomorske beletristike (Arsen Venclidoc, knjiž. Zgb.). 19:50: Šah. — 20: Rezervirano za prenos. — 22: Napovedi, poročila. — 22:15: Citre solo, g. Emil Mezgolits. Konec ob 23. uri.

Četrtek, 24. marca, 12: Koncertni plesi (plošče). — 12:45: Poročila. — 13: Napovedi. — 13:20: Opoldanski koncert Radijskega orkestra. — 14: Napovedi. — 18: Linkejeve melodije (plošče). 18:40: Slovenščina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarič). — 19: Napovedi, poročila. — 19:30: Nac. ura: Ministrstvo za telesno vzgojo naroda. — 19:50: 10 minut zabave. — 20: Vesela urica (igra Radijski orkester). — 21: Prenos iz Rima: Rossini »Seviljski brivci«: v odmoru: Napovedi, poročila.

Darujte za azilni sklad PTL!

Porenju je posvečena številka ugledne ter informativne revije »Illustrirte Zeitung« dne 10. marca t. l. Več kakor 40 prispevkov osvetljuje prirodne krasote in bogastva Porenja. Posebno živahnost ter slikovito pestrost dobiva ta številka po nekaterih celostranskih koloriranih posnetkih. V tehnično opremljenem oziru dovršeno prirejena porenjska številka predstavlja trajen dokument te pokrajine ter njenih lepote, ki so popisane in prikazane na 150 straneh. Kakor ta povečana ter izredno instruktivna številka, ki služi posebno pozornost, tako vsebujejo tudi ostale številke v zadnjem času izredno aktualen ter zanimiv material v sliki ter natisnjeni besedi.

Samo za denar.

A: »Moja žena je nemogoča. Pomisli, vedno zahteva od mene denar, zjutraj denar, opoldne denar in zvečer denar...«
B: »Kaj pa počne s takim denarjem?«
A: »Nič. Nisem ga ji namreč še nikoli dal.«

V uradu.

Uradnik: »Koliko ljudi je v vaši hiši?«
Klobuštrin: »Nobenega, ker so vsi zunaj.«
Uradnik: »No, že prav. Toda koliko jih je, recimo, spalo zadnjo noč v vaši hiši?«
Klobuštrin: »Noben, ker je moja žena bolela zob...«

Ruby

»Ne želim si drugega, kakor ostati tu do dneva, ako mi boste delali družbo.«
»Ali spada nesramnost tudi v vaš načrt?« je vprašala hladno Ruby.

Imela je dolgo, belo z labodjim perjem obšito jutranjo obleko. Lasje so bili rahlo zviti in zdelo se je, da se bodo vsak trenutek odvijali. Obraz je bil blede, oči so bile radi razburjenja še večje in temnejše, ki so zlele v Rodneya brez strahu, ustnice pa so bile trdo stisnjene.

»Prosim, sedite,« je dejal Rodney vladno. »Ako mislite prebiti vso noč tukaj z menoj, mi privoščite vsaj to tolažbo, da vam ne bo preveč neudobno.«

Zopet se je zavedel smešnosti prizora in se glasno zasmel. Stopil je korak naprej, da ji prinese stol.

»Ne ganite se!« In Ruby je pokazala na psa.

Zevs je vstal in z naježeno dlako besno pogledal Rodneya. Zarenčal je in kazal resen namen kaznovati vsakogar, ki bi ne ubogal njegove gospodarice.

»Lezi, Zevs!... Najbolje storite sir, ako ostanete kjer ste.«

»Potem si pa vsaj sami vzemite stol,

ker meni ne dovolite, da bi vam postregel... Vaš ujetnik sem,« je pristavil tiše, »ampak gotovo se ni noben ujetnik raje vdal kot jaz.«

Ruby se ni brigala za njegove besede, stala je s sklenjenimi rokami in povešenimi očmi pri mizi ter razmišljala. Rodney jo je gledal, kakor da si hoče vtisniti to prikazen za vse življenje v spomin. Čas je tekel. Ogenj v kaminu je pojejal. Noben glas ni motil tišine.

Ruby se je vpraševala, kakšen bo konec te stvari. Končno je zaskočila ropot. Odprla so se hišna vrata, v veži so zadoneli koraki, in skozi odprta vrata je stopil v knjižnico mož. Ruby se je globoko oddahnila in veselo kliknila. Bil je Geoffrey.

Tako ga je vse presenetilo, da je nem obstal. Gledal je s Pavla Rodneya na Ruby in z Ruby na Pavla.

Mlada žena mu je planila naproti in se vrgla na njegove prsi. Tesno jo je prižela k sebi, njegove oči pa so merile moža, ki ga je imel za svojega sovražnika.

Tudi Avstalec je pobledele a ni izgubil svoje samozvesti, in porogljiva poteza okoli njegovih ust se je jasno izražala. Psa nista zapustila svojega mesta, ležala sta še vedno pred njim.

Vsi so bili mirni, nepremični, kakor

brez življenja. Pavel Rodney je stal s prekrižanimi rokami in klubovalnega obraza na kaminovi preprogi ter radevedno čakal razpleta. Trpko je zrl na svojega bratranca, ki je bil blede in odločen. Ruby je ovila eno roko okrog vratu svojega moža in gledala ponosno a hkrati boječe na Pavla Rodneya. Lasje so se ji razpletli in so padali preko ramen. Držala jih je z eno roko za ušesom in ni slutila, kako slikovita in dražestna je njena prikazen.

»Govorite sedaj sir, je dejala končno z nekoliko tresočim glasom, ker jo je strahil dolgi molk.«

Rodney se je za hip ozrl vanjo in je potem še dalje porogljivo meril svojega bratranca. Psa sta ležala mirna med njima, pripravljena na skok.

»Poklič psa,« je dejal Geoffrey tiho Ruby, »sedaj ju ne potrebujemo več. In potem mi razložite, kako to, da si v tem času tukaj s tem... človekom.«

Ruby je poklicala psa in na kratko razložila Geoffreyu položaj.

»Pojasnite mi takoj, kako je to, da ste tukaj,« se je obrnil Geoffrey do svojega bratranca. »Kaj vas je privedlo sem?«

»Radovednost, kakor sem že povedal gospej Rodneyevi,« je odgovoril malo-

marno. »Okno je bilo odprto, svetilka je gorela. Šel sem, da si ogledam staro sobo.«

»Kdo je vaš sokrivec?« je vprašal Geoffrey.

»Izvolili ste govoriti v ugankah,« je odgovoril Rodney in zmajal z rameni. »A jaz ne znam ugibati.«

»Izrazil se bom jasneje. Katerega slugo ste podkupili, da vam je odprl okno?«

V Avstralčevem pogledu se je za trenutek zaškrilo, potem je povesil oči in se zasmel. »Iz burke hočete napraviti dramo?« je vprašal porogljivo. »Čemu bi podkupoval slugo, da si ogledam o pol noči sobo svojega deda?«

»Da, čemu? Morda ste se hoteli polastiti kakega predmeta, ki je v tej sobi?«

»Sedaj vas prav tako ne razumem,« Pavel Rodney je smrtno pobledele. »Morda mi date prav tako imenitno pojasnilo kakor prej.«

Mislil, da to ni potrebno,« je odgovoril Geoffrey zaničljivo. »Plaziti se ob dveh zjutraj v stanovanju drugih ljudi, je po mojem mnenju navada tatov in ljudi slične vrste.«

»Tudi vi se lahko motite. Čeprav nisem niti tat, niti ropar, me vendar veseli ponočni izprehod.«

Zobje so jo izdali...
Samo z BOTOT nenasto pasto za zobe, pobelijo zobe v kratkem času. Kupite še danes propagand. tubo za D 5.—Uspeh Vas bo navdušil.

BOTOT